

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 28 квітня 1981 року

№ 51 (2935)

Ціна
2 коп.

Конкретною програмою дій

стали для комсомольців і молоді міста Кіровограда історичні рішення XXVI з'їзду КПРС.

Минуло 42 роки від часу збору активу міської комсомольської організації, які розглядали питання: «Про підсумки XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу і завдання комсомольських організацій міста по виконанню його рішень, настанов і положень, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, рішень XXVI з'їзду Компартії України».

З доповіддю виступив перший секретар міськомуні Кіровоградської області В. О. Сокурєнко.

— Кіровоградці інші живуть під величезним впливом рішень партійних з'їздів, — сказав доповідач. — За короткий післяз'їздовий час на промислових підприємствах, у колгоспах і радгоспах народилося чимало ініціатив, спрямованих на досягнення нашої спільної мети — підвищення добробуту народу. Значний внесок у цю важливу справу робить і комсомольська організація міста.

В. О. Сокурєнко назвав правофланговим першого кварталу минулого року, резюмуючи про ті трудові успіхи, яких вони досягли.

— Та ми повинні звернути свої погляди передусім на недоліки, упущення, які часто заважають нам рухатися вперед, — продовжив доповідач. — Багато на з'їзді говорилося про економію, бережливість. У цьому відношенні у нас ще далеко не все гаразд. Тут не обмежене поле діяльності для штабів та постів «Комсомольського прожектора», котрі, на жаль, ще не завжди принципово добиваються дієвості своїх рейдів, не навчили всіх «прожектористів» здійснювати показану на них місію. Допомогти зробити радянську економіку економічною — завданням молоді міста.

У доповіді прозвучали слова про необхідність посилювати ідейно-політичне, трудове й моральне виховання молоді.

— Є у нас окремі хлопці і дівчата, — сказав В. О. Сокурєнко, — які живуть нішанськими, споживацькими інтересами. Не вони, безперечно, визначають обличчя нашого комсомолу, але їх не повинно бути в нашому суспільстві. В цьому відношенні ще чимало треба попрацювати комітетам комсомолу Кіровограда.

Доповідач спинився на питаннях дозвілля молоді, успішності студентів вузів та учнів профтехучилищ, закликав звернути особливу увагу на питання внутрішньої роботи.

Промовці гаряче схвалили доповідь, доповнили її конкретними пропозиціями.

Олексій Романов, перший секретар Кіровоградського райкому комсомолу міста, говорив про певну організаційну працю на деяких підприємствах, про безвідповідальне ставлення комсомольців до взятих соціалістичних зобов'язань. Він запропонував частіше проводити і поліпшити навчання комсомольських кадрів.

— Організаційно складовою частиною всієї ідейно-виховної роботи комсомолу на наступні роки стане Всесоюзний ленінський залізничний XXVI з'їзд КПРС — у життя! — сказав заступник секретаря комітету комсомолу заводу «Червона зірка» Юрій Логевський. — Миському комітету комсомолу необхідно розробити особисті комплексні плани для різних категорій працівників підприємств.

Досвідом організації ком-

сомольського політнавчання на фабриці поділилася секретар комітету комсомолу мейнського виробничого об'єднання Валентина Ткаченко.

В обговоренні доповіді взяли також участь перший секретар Ленінського райкому ЛКСМУ Тетяна Лебедева, водій машини АГП 10001 Валерій Лялін, старша піонервожата середньої школи № 19 Олена Савіна, студент КісМУ, ленінський стипендіат Сергій Лушинков, робітник Олексій Краснощок.

На зборах виступив перший секретар обкому ЛКСМУ України Олексій Скірко.

Збори комсомольських активістів Кіровограда прийняли постанову, в якій рішення XXVI з'їзду КПРС цілком і повністю схвалили і XXVI з'їзду Компартії України, намітали завдання і заходи, які випливають із рішень партійних форумів.

В роботі зборів взяли участь завідувач організаційним відділом міськомуні партії В. І. Сподін, голова міського комітету народного контролю Є. М. Колісниченко.

РІШЕННЯ
XXVI З'їзду
КПРС
в життя!

НИВІ

ПОТРІБНІ

МАЙСТРИ

Іспитом завершується у ці дні в господарствах республіки Всесоюзний огляд технічної підготовки сільської молоді. Новин, більш як 100-тисячний загін молодих механізаторів вклався у весняно-польові роботи, сотні тисяч юнаків і дівчат підвищили кваліфікацію.

— Складні, багатопланові завдання підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва, поставлені XXVI з'їздом КПРС, зрозуміло, неможливо розв'язати без добре підготовлених кадрів, — сказав у розмові з кореспондентом РТАУ секретар ЦК ЛКСМУ України І. Я. Сахарь. — Тому організацію механізаторського всеобучу під девізом «Живіть на селі — знайте техніку!» комсомол розглядає як актуальну справу, відповідальне доручення партії.

Робота по забезпеченню сільськогосподарського виробництва кваліфікованими кадрами ведеться в тісному контакті з міністерствами і відомствами, господарськими органами на місцях. Результат: загін молодих механізаторів за п'ятирічку збільшився на 270 тисяч, ліній кожний третій у цьому — висококласний спеціаліст.

Цікавий досвід підготовки механізаторських кадрів з числа старшокласників нагородили комітети партії В. І. Сподін, голова міського комітету народного контролю Є. М. Колісниченко.

УРОЖАЙ-81

області. Щороку на базі профтехучилищ проводиться семінарська підготовка 300 дев'ятикласників для роботи на дошкільних машинах.

Найважливішою ланкою технічного всеобучу є сільські професійно-технічні училища. В ході огляду підготовку кадрів в республіці вели 235 СПТУ, 98 їх філіалів. Понад 3,5 тисячі учнів проходили виробничу практику на полях колгоспів і радгоспів України у складі комсомольсько-молодіжних механізованих загонів і ланок.

Університетами майстерності для молодого покоління механізаторів стали 1500 шкіл передового досвіду, п'ять з яких — республіканські. Перспективна і така форма, як короткострокові курси підготовки механізаторів.

Технічний всеобуч невіддільний від закріплення молоді на селі, створення їй необхідних умов праці та побуту. І де це розуміють — там приходить успіх. Добрі справи, наприклад, на Херсонщині, Кіровоградщині, Одещині, і, на жаль, у деяких областях, і насамперед у Кримській, Миколаївській, Ворошиловградській, кількість молодих механізаторів з кожним роком скорочується, високою є їх плинність. Іноді відсутній дійовий контроль за якістю підготовки механізаторів, направленням молоді на навчання. В результаті у деяких господарствах машинно-тракторний парк використовується мало ефективно, в одну злину.

На пленумі ЦК ЛКСМУ, що відбувся недавно, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький поставив перед комсомольськими організаціями республіки завдання — брати активну участь у вирощуванні найважливіших сільськогосподарських культур, і в першу чергу кукурудзу та цукрові буряки за прогресивною технологією. Внести гідний вклад у його розв'язання — справа честі молодих механізаторів.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — В ЖИТТЯ!

24 і 25 квітня в області відбулися пленуми райкомів і міськомуні ЛКСМУ України. «Про завдання комсомольських організацій району по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України» — такий їхній загальний порядок денний. Підбиваючи підсумки зробленого і накреслюючи плани на майбутнє, комсомольці Кіровоградщини ще раз заявляють про свою готовність докласти усіх зусиль і знань для успішного виконання накреслених партією планів.

На пленумі Голованівського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Андрій Кудряченко.

Було розглянуто також організаційне питання. Пленум затвердив завідувачим відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Миколу Мартинюка.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому перший секретар райкому Компартії України В. Л. Вншній, завідувач відділу пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ України Олексій Корєнко.

На пленумі Олександрівського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Надія Корєвіна.

Було розглянуто також організаційне питання. Пленум затвердив секретарем завідувачим відділом учнівської молоді райкому комсомолу Надію Єгорову.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому секретар райкому Компартії України Ф. М. Лавриненко.

На пленумі Устинівського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Володимир Макаренко.

Було розглянуто також організаційне питання. Пленум затвердив завідувачим відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Миколу Донця.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому секретар райкому Компартії України М. С. Рябокутма, другий секретар обкому ЛКСМУ України Анатолій Перевозник.

На пленумі Компанієвського райкому ЛКСМУ Украї-

ни з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Сергій Верко.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому перший секретар райкому Компартії України М. К. Пашолок, завідувач відділом студентської, шкільної молоді та піонерів обкому ЛКСМУ України Зоя Кадук.

На пленумі Вільшанського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Валерій Гончаренко. У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому секретар райкому Компартії України В. І. Підлісний.

На пленумі Гайворонського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Володимир Демченко.

Було розглянуто також організаційне питання. Пленум затвердив завідувачим відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Олександра Усатюка.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому перший секретар райкому Компартії України М. Д. Зятін, секретар обкому ЛКСМУ України Валерій Мальцев.

На пленумі Ульяновського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступила перший секретар райкому комсомолу Лідія Солтнік.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому перший секретар райкому компартії України Л. О. Дейська.

У роботі пленуму взяли участь секретар обкому ЛКСМУ України Валерій Мальцев.

На пленумі Знаменського міськомуні ЛКСМУ України з доповіддю виступила перший секретар міськомуні комсомолу Володимир Сиром'ятников.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому перший секретар міськомуні Компартії України М. П. Громиш, завідувач відділом робітничої і сільської молоді обкому ЛКСМУ України Володимир Карпенко.

На пленумі Кіровоградського райкому ЛКСМУ України з доповіддю виступила перший секретар райкому комсомолу Тетяна Сушкова.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому другий секретар райкому Компартії України В. К. Сияверстов.

ОЧОПЮЮТЬ ЗМАГАННЯ

Менш як за тиждень починає ратні іри зернових культур господарства нашого району. Вони вчасно почали і планують не забаром закінчити сівбу на площах, відведених під кукурудзу, цукрові буряки та соняшник. Тон у трудову суперництві механізаторів задано комсомольцями.

На півтора дня раніше наміченого строку посіли кукурудзу на своїй ділянці члени комсомольсько-молодіжного колективу з колгоспу імені Зайковського. Це стало можливим завдяки наполегливості Володимира Могилу, Юрія Голова, Миколи Абула та Віталія Горбодєвича, котрі свої денні завдання виконували на 130—135 процентів. Ра-зом з висівом зерна в ряд-

ки вносились мінеральна пожива.

У колгоспі «Аврора» перед у соціалістичному змаганні веде член ВЛКСМ Василь Шабанов. 23 квітня на своїй цукровій буряків він виконав потори норми. На честь механізаторів піднято припор трудової слави.

Значну допомогу сільським трудівникам у веденні весняно-польових робіт подають механізовані загони райсільгоспів. Найбільше мінеральних добрив — 918 тонн — доставив з початку року в господарства Віктор Новак.

В. ГУЦУ,
інструктор Вільшанського райкому комсомолу.

ЗА БРАТОМ — БРАТ

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК. 18 квітня, в день Всесоюзного комуністичного суботника, в колгоспі «Ленінський шлях» по ударному працювало понад 400 хліборобів. Серед них була й сім'я ветерана праці Івана Васильовича Кокухаря. Батько із сином Валерієм, Василем, Олександром і Дмитром уже після обіду того дня виконали змінні завдання. Іван Васильович підвозив до агрегатів воду для розбавлення гербіцидів. Олександр боронув бурлячий лан, швидко готував площу під посів цукристих Валерій. А бригадир рілнничої бригади Дмитро Кокухар допоміг механізаторам, сіяльникам.

З такою ж високою напруженою працює сім'я Кокухарів уже цілий тиждень. Сини ветерана на своїх триденних завданнях виконують за два дні.

УЛЬЯНОВКА. Вже третій рік підтримує тісний контак-

ти з Героєм Соціалістичної Праці Омельком Парубком ланковий механізатор колгоспу імені Шевченка Леонід Ткачук. Він побував на Черкащині, приєднався до роботи знатного буряководу країни.

А нещодавно в район приїхав сям Омелья Ніконовий. Одразу поділився з працівниками Ткачуком. Прийшов полям, де трудяться ланка суперника по змаганням.

— Засів зроблено зразково. Молна чекати високого врожаю.

За методом О. Н. Паруба на ульяновській механізатори вирощували цукрові буряки на 7320 гектарах. На можному вони планують зібрати не менше 445 центнерів солодких коренів.

І. ГЕТЕВА,
громадський кореспондент «Родного комунара».

МИ — ЗА МИР НА ВСІЙ ЗЕМЛІ!

Сьогодні в області проходить єдиний політдень. Його тема: «XXVI з'їзд КПРС про міжнародну політику партії і Радянської держави»

ПОЗИЦІЯ

ОСНОВНИЙ КРИТЕРІЙ

Ось і завершується навчальний рік у комсомольській політмережі. Ще кілька разів зустрінемося зі слухачами і — заключне заняття. Як вінсьє, підсумок нашої роботи.

Що ж дав навчальний рік у системі комсомольського політнавчання молодим слухачам? На це запитання шукаю відповіді, аналізуючи вивчені теми, оцінюючи, як кажуть, їх ККД.

Якщо коротко, то всі ми прагнули підвищити свою політичну культуру, поглибити знання. Адже без цього сьогодні, навіть якщо ти добре працюєш, не можна назватися активним будівником комунізму. Головним критерієм ефективності виховання молоді в дусі високої політичної культури є, передусім, рівень соціальної й трудової діяльності слухачів.

У Гуртку «Основні наукового атеїзму», який я очолюю, 12 слухачів. Сергій Недик — водій автомашини, депутат районної Ради народних депутатів. Раїса Дорошук — вихователька дитсадка, член колгоспної художньої агібригади. Володимир Хімії — тракторист, спортсмен. Марія Федоренко — італанці. Працювала вихователькою в дитсадку, а коли на загальних комсомольських зборах ми ухвалили ділом довести, що тваринництво — ударний фронт молоді, першою попросилася на ферму. Передовик виробництва, член колгоспної збірної з комплексу ГПО. Активна учасниця художньої самодіяльності Валя Полюнок, котра після школи пішла в джарки. Словом, усі передовики, активісти. Мають середню й середню спеціальну освіту. Люди сучасні, культурні, багато читають, усім цікавляться. Особливий інтерес у них до питань ідеологічної боротьби, міжнародного становища.

Я добре розумію, що кожне заняття має відповісти їхнім високим запитам, бути глибоким, змістовним. Набуті на відділенні «Основні наукового атеїзму» університету марксизму-ленізму знання допомагали мені як пропагандистові будувати заняття в активній формі. Скільки диспутів, гарячих суперечок розгорялося у нас у гуртку! Ми провели дві конференції з питання «Релігія на службі капіталу» за матеріалами газет.

Згадую кожну вивчену тему, стараючись визначити найцікавіше, найзмістовніше заняття. І доходу висновку, що це було безрезультатне заняття, коли ми починали в гуртку вивчення матеріалів

XXVI з'їзду КПРС. Тема була важливою, об'ємною: «Міролюбна політика КПРС».

Тоді в колгоспному кабінеті політосвіти було не 12, а понад 20 слухачів.

Запросили ми на заняття переможців передз'їздовського змагання — молодих должок Віру Кузьменко і Лідіу Ісаєву, які щойно повернулися з туристичної поїздки по Москві, комсомольців-ветеранів — кавалера двох орденів Червоної Зірки І. І. Коновалова, котрий у роки Великої Вітчизняної війни воював у Югославії, секретаря першого комсомольського осередку в селі В. І. Максименка, орденосця колгоспу «Шлях до комунізму» В. П. Ткаченка. І виїшла у нас перекличка поколінь, девізом якої було «Подвиги у праці — мир на землі».

Кожен просив слова, щоб розповісти про своє особисте сприйняття важливих зовнішньополітичних акцій КПРС, щоб висловити своє схвалення миролюбної політики КПРС.

Виявилось, що майже всіх слухачів нагороджували туристськими поїздками до соціалістичних республік. Спогади про Румунію, Болгарію, Угорщину, розповіді про зустрічі з молодіжними організаціями. Всі — про велику силу дружби, про мир і людське щастя. «Політика партії — це наша політика», — говорили. — У мирних ініціативах, про які йшлося на XXVI з'їзді КПРС, — думи і прагнення мільйонів трудівників».

Згадуються слова тракториста Миколи Ткаченка, запрошеного на це заняття. Ще торік Микола був моїм слухачем. Тепер він — член КПРС, відвідує гурток партійної політмережі.

— Я побував в Угорщині. Бачив, як сіють там хліб. Так само, як і я: бережно, одухотворено. Люди різних націй з однаковою святістю кидають зерно в землю. Для життя, для дітей ростять хліб.

Нагороджений Знаком ЦК ВЛКСМ «Золотий колос», Микола Ткаченко очолює шкільної весни комсомольсько-молодіжний осередок і виступив переможцем змагання не тільки в колгоспі, а й у районі.

— Даво слово зібрати по 32 центнери зернових, — сказав він на закінченні. — Це буде моїм конкретним внеском у здійснення миролюбної політики нашої рідної партії, членом якої я є.

Л. КОРНЕВА,
пропагандист.

с. Іванівка
Долинського району.

М И СТОІМО посеред подвір'я тракторної бригади. По праву руку від нас — акуратно побудовані будинки складів, ліворуч — комбайни дивляться нам благально в очі, наче просять: виведіть у поле, бо змудилися від осені, працювати хочеться; за спиною — висока будівля ремонтної майстерні. А прямо перед нами — будинок, до якого туг ведуть усі стежки, — будинок механізаторів. З просторими кабінетами, затишною їдальнею, яка завжди пахне смачними стравами, з ленінською кімнатою, яка велюмовно вивідає кожного, хто переступить її поріг, про народження, становлення і сьогоdnішній день комсомольсько-молодіжної бригади № 2 колгоспу «Дружба».

Табір тракторної бригади, чепуренький, як дім у дбайливої господині. І це не тільки тому, що недавно всю суботу молоді упорядковували свій другий дім, — порядок тут підтримують цілий рік. І якщо на півдорозі від села до табору тракторної ви зустрінете щит, який запрошує в гості, то можете бути певні — він, табір, справді готовий зустріти привітно, тепло, щиро...

А в день суботника колгоспники упорядковували клумби коло свого спільного будинку. Літом клумби запалахотять різнобарв'ям квітів, а сьогодні вони ще голі, як усяке яре поле, тільки молоденці вербички розпустили кіски, розчісують їх на запашному озоні з 18 квітня. І ще про суботник: того дня бригада № 2 зробила і перерахувала до Фонду миру найбільшу суму серед усіх КМК району.

КОЛИ створювався комсомольсько-молодіжний колектив, про такі склади, таку майстерню і техніку хлопці тільки загадували, — каже бригадир тракторної бригади комуніст Віктор Петрович Колпак. — Багато що змінилось після 1964 року, багато... Не змінилось, мабуть, лише ставлення молоді до свого обов'язку бути хліборобом, хлібодаром.

Так, колектив уже має свою історію. Історію комсомольсько-молодіжної бригади. Виповнюється їй цього року сімнадцять від народження. Вік чималий. Мабуть, це не легко бути саме комсомольсько-молодіжною?

— Не легко, — погоджується бригадир. — Це ж подумати тільки: наші ті, кому на сеїтанку колективу було вісімнадцять (права механізатора до повноліття тоді не видавали), то ще на початку минулої п'ятирічки вони виїшли з так званого молодіжного віку. Тож для го-

терани. Із самого початку, з перших кроків привчати молодих працювати добросовісно, не абияк, не гнатися лише за цифрою — така мета цього стимулу.

22 квітня членами механізаторської сім'ї стали Олег Кондратенко, Олександр Чабан, Юрій Нозіков. Чому саме цього дня? А в господарстві вже склалася добра традиція — в день народження В. І. Леніна ветерани праці урочисто проводжають на пенсію, а «молодіжники» вручають трудові книжки колгоспників. Цей день запам'ятовується надовго,

кими пільгами користуються Павло Колесник, Володимир Колпак, Олександр Чижик, Віктор Таровик, Олександр Волощук...

Майже щороку народжуються у бригаді нові механізаторські династії. Тепер їх чимало в господарстві — Чабанів, Маркідових, Колпаків... Приходять у тракторну бригаду сини тих батьків, які ще змалечку своєю працею прилучають дітей до своєї професії, знайомлять із хліборобськими буднями, навчають працювати на совість... Про Івана Васильовича Чабана в «Дружбі» відзиваються якнайтепліше. Одне слово — трудяга: торік він мав найбільший виробіток на етalonний трактор. А недавно й син його, Олександр, став повноправним колгоспником, повноправним хазяїном землі.

ЛЕГКО бути комсомольсько-молодіжною сімнадцять років. Та ще й не просто бути, а бути завжди першою, найкращою, найініціативнішою. Не раз перемогали хлопці в соціалістичному змаганні серед КМК області, бригаду нагороджувало Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ, грамотами обкому, райкому комсомолу. В ленінській кімнаті

будинку механізаторів на полицях зашклені шафи вже тісно приймають, які щороку завоює колектив.

На часі у комсомольсько-молодіжній вирішенні важливого завдання: побороти право присвоєти кожному полю Знак якості (це гасло, цей заклик одразу впадає в очі, коли потрапляєш на подвір'я тракторної бригади). Боротися за це — значить боротися за ефективне використання землі, дбати про її здоров'я, добиватися високих урожаїв. Задавання стоїть перед кожним, хто причетний до хліборобства. Молоді механізатори це добре розуміють.

Чимало й інших важливих справ нині у новоукраїнців: колектив живе бурхливим, невгамовним життям.

В. ТЕЛІЖАН.
Новоукраїнський район.

ЗА СЛОВОМ — ДІЛО

СІМНАДЦЯТА

«Комсомольсько-молодіжна тракторна бригада № 2 колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району — одна з найкращих в області. Колектив її першим у районі підтримав ініціативу учасників зустрічі в редакції газети «Радянська Україна» — ветеранів Великої Вітчизняної війни, новаторів виробництва, активістів руху на захист миру, які запропонували провести на честь Дня Перемоги Виходу пам'яті під девізом «Подвиги в праці — мир на землі».

Наш кореспондент побував у цьому колективі і розповідає про його сьогоdnішній день.

ЇХНЯ ВЕСНА

го, щоб бригада була молодіжною, комсомольською, треба щороку запалати хлопців до нашого колективу.

РІЗНИМИ шляхами проходить молоде поповнення в тракторні бригади. В колгоспі «Дружба» найосновніший шлях (і майже єдиний, але дуже ефективний, — так вважає і бригадир) — готувати собі зміну з числа випускників місцевої школи. Правління колгоспу визначило чимало стимулів морального й матеріального порядку для молодих механізаторів. Приміром, прийшов ти після закінчення курсів працювати в колектив — звісно, що важко буде справитися з роботою, яку виконують досвідчені. Ось тоді і вступає в дію один із стимулів: новобранцям даною нормою є всього 45 процентів від справжньої, яку виконують щодня ве-

до нього готуються, його щороку чекають — як свята, як аєлікої події.

Щовесни на пенсію ми проводимо понад 20 наших славних трудівників, і приблизно стільки ж заяв про прийом до колгоспу розглядають загальні збори, — додає заступник голови правління по роботі з молоддю М. М. Бандюк. — Якщо взяти минулу п'ятирічку, то число членів колгоспу збільшилося. Звичайно, за рахунок молодих.

Після звільнення в запас із рядів Радянської Армії молоді воїни продовжують свою трудову біографію повертаються в рідну комсомольсько-молодіжну бригаду. Їх вираджають з почестями, їх і радо зустрічають у колективі. А потім протягом трьох років роботи знову ж стимулюють 20-процентною надбавкою до заробітку. Тільки нині та-

ЮНІ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

«В дружбі наша сила», — каже один із членів школи № 2. Ці ж слова, але вже англійською мовою, повторюють члени шкільного КДУ, які цими днями розповідають про свою роботу під час екскурсії в Ленінській кімнаті Олександрівської середньої школи.

Фото В. ГРИБА.

УВАГА: ПІДЛІТОКИ!

Два фрагменти

З ОДНІЄ ІСТОРІЇ ПРО ВИХОВАННЯ «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ

1. Ти вір мені

У двері постукали. Таніне серце замерло в передчутті тривоги. «Так пізно... Хто б це?» — рій думок скував мозок, поки Таня ступала тих кілька кроків до дверей.

На порозі стояв Андрій. Погляд з-під лоба важкий, упертий.

Дівчина вражено дивилася на хлопця. Погін відступила крок, відвернулася і вже не могла стримати плачу. Гірко, розпачливо. «Стільки розмовляла з ним, стільки сил йому віддала — все даремно. Він знову за старе», — мовчки голосила дівчина. Вона ще довго плакала, жалюючи сама себе, ссрдячись на Андрія — такого невдачного вихованця.

«Хоч вилаю», — вирішила. Та коли повернулася і побачила розгубленого,

вкрай переляканого Андрія (боявся сліз), відчула себе впертою.

— Я ж тобі вірила, Андрію, — глянула докірливо.

— І вір... Прощу тебе, — умовляв її якось приречено.

— Я все розповім. У театрі був... Сміявся голосно... А там — сусід. «Бешкетник», кричить, — він на обліку! Ну, я й зірлася... В міліцію відправили... Таню, чому вони тикають минулим?.. Але ти вір мені, Таню. І не плач більше.

2. Квіти

для Тані

У двері постукали. Таня, все ще перебуваючи в полоні радісних переживань (книгу читала), машинально відчинила двері.

— Андрій? Тебе не впи-

знати! І квіти?

— Тобі, Таню. Радість у мене. Футбольний матч виграли. Ось — секретар комсомолу школи вручив грамоту як капітанові... А ще — з обліку в інспекції неповнолітніх зняли. Уваляєш?

Таня, забувши, що вона «без п'яти хвилин учителька», схилила Андрія за руки і закружляла з ним по кімнаті, пашіваючи.

Потім вони пили чай, довго розмовляли. Було легко, хороше — як може бути хороше тільки справжнім друзям.

3. 730 днів

і все життя

Між цими двома історіями лежать два довгих роки. 730 днів тривоги і розчару-

вань, успіхів і невдач, радощів... Справжнє випробування зробленою тобою вибору професії. Такими були 730 днів для Тетяни Силько-вської — тепер комісари клубу макареників, створеного студентами Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

...Познайомившись ближче зі своїм підопічним, Тетяна зрозуміла, що хлопця не перевиховати, поки він перебуватиме в старій компанії. Треба було відокремити його від «друзів»... Так замість одного «важкого» у неї стало шестеро. Андрій з МПТУ № 4 був «найтвердішим горішком».

У клубі макареників учусь серце віддавати дітям, — каже Таня. — Готуюсь усе життя прожити так...

Студенти — члени клубу — бажані гості в школах, училищах. Як про справжніх помічників у вихованні «важких» підлітків відзнаються про них досвідчені педагоги, вихователі. А головне — їх поважають, тиснуть до них хлопчики і дівчатка. І таку, чи схожу на Таню історію може розповісти кожен макареник-всьць.

О. АНОХІНА.

На знімку: дочка легендарного полководця Щорса В. М. Щорс (друга праворуч) серед таращанців.

Фото В. КОВПАКА.

СВЯТО В БЕРЕЖИНЦІ

Тут, у степовій Бережинці, відгомони його дитинства, звіден він проклаз свої стожки в таке велике й завидне життя.

1903 рік. 22-річний наймит Василь Боженко організує страйк у Високих Байраках. Арешти, ув'язнення. Потім — активна діяльність у робітничих осередках Одеси, Києва. Знову ув'язнення. 1918 рік — Василь Боженко командує червоногвардійськими загонами. А згодом він командир легендарного Таращанського полку. Боженко йде в бій разом з Миколою Щорсом...

Про славні сторінки життя нашого земляка, героя громадянської війни на Україні (21 квітня минуло 110 років з дня народження В. Н. Боженка) йшлося на урочистому вечорі, що відбувся 24 квітня в селі Бережинці. З хліборобами колгоспу імені Леніна зустрілася дочка Миколи Щорса Валентина Миколаївна Щорс, колишній біліцетаращанці Олександр Ісакович Кондратенко, Іван Юхимович Лисенко. Директор місцевої школи Л. С. Цуканов, директор краєзнавчого музею В. А. Бондаренко розповіли присутнім про життя і діяльність свого славного земляка.

А в суботу, 25 квітня в селі відкрито пам'ятний меморіал — там, де була хата, в якій народився легендарний полководець. Знову лунали слова вдячності знайцям, шани до нього. На мітингу виступили голова Кіровоградського райвиконкому В. О. Головенко, голова місцевого колгоспу М. І. Кочерга, секретар парткому колгоспу імені Боженка І. К. Назаров і гості бережинців — Р. М. Щорс, І. Ю. Лисенко, О. І. Кондратенко.

Воїни Кіровоградського гарнізону, молоді хлібороби давали клятву на вірність тим ідеалам, за які боровся Василь Боженко.

З нагоди ювілею герою громадянської війни В. Н. Боженка в селі відбулося театралізоване свято.

Перехідний приз «Молодого комунара» — у робітників Гайворонського тепловозоремонтного заводу

відділка Одеської залізниці. Директор заводу майстерський норматив з горючих виконав уже давно. Він не раз виступав на республіканських і все-союзних змаганнях залізничників. Та й нині в недільні дні, після робочої зміни, завітавши на городишний корт, бере в руки битку і міряється майстерністю зі своїми підлеглими. Прийде у спортзал — до волейболістів:

— Прийміть у запасні. Що там у запасні? Хлопці знають: Дмитро Антонович може такого «кілка» поставити за сіткою, що ніяке блокування не врятує суперника...

НАВМІСНО спершу згаду про директора підприємства. Бо він чи не найбільше зробив для того, щоб колектив фізкультури заводу став провідним не тільки в Гайвороні, а й в області. А за таким

мир Троян — футболіст, тенісист, легкоатлет, багаторець ГПО.

Серед краших значківців комсомольський ватажок назвав інженера Василя Тимановського, слюсаря Гліба Цивінського, головного механіка заводу Володимира Бойка і токаря Олега Кобеля.

Ось тільки про себе нічого не сказав В. Гончарук. Як я довідався погін, він заочно називається на факультеті фізичного виховання педінституту. Протягом тижня влаштував педінститут з чотирьох видів спорту — змагалися стрільці, легкоатлети, тенісисти і шахісти. На вогневому рубежі найсильнішим був знову Леонід Кукушкін — 48 очок з 50 можливих. А коли стартували на стомігорівній легкоатлетичній доріжці, переміг він, В. Гончарук, — фінішував з результатом 11,9 секунди.

ЙДЕ ОБЛАСНИЙ ОГЛЯД КОЛЕКТИВІВ ФІЗКУЛЬТУРИ ПО ВПРОВАДЖЕННЮ КОМПЛЕКСУ ГПО

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

Півдоби в кам'яному мішку

Перше серйозне випробування на шахті-новобудові «Нагольчанська» № 1-2 успішно витримали молоді гірники бригади Г. Ф. Коженникова. Вони не відступили у важку хвилину, коли стіхія показала крутий поріг, і виринули своїх товаришів, які потрапили у кам'яну пастку.

...Це сталося під час укладання в лаві бутючих смуг. Робота гірників наблизилася до кінця, коли в середній частині виробів потулоси характерне потресування породи. Воно не пройшло поза увагу гірничого майстра. Прозвучала команда: «Усім — на штрек». Робітники швидко залишили свої місця. Забаривали лише Олександр Чорний, Петро Гонялов, Микола Сурженко і Петро Арцибашев. Іх і заваляло.

В акті про цю подію зафіксовано точний час коної операції по врятуванню людей. О 13 годині до диспетчерської шахти надійшов сигнал лиха, о 13.05 до місця події сустиглися директор підприємства Р. А. Мескі, головний технолог М. О. Кружнін, інженер по техніці безпеки В. С. Пастушенко, асистент гірничорудничих робіт В. С. Пастушенко. А ще через п'ять хвилин з найдовідченіших і сміливих робітників було створено бригаду для розопрацання завалу.

За лічені хвилини гірники протиснули в лаву повітропровод, забезпечили її відхідними головками, досталили ліс. Одні рубали і розставляли кам'яні брили, інші вицпювали вузлий прохід дерев'яними стійками і стійками над ними дах. Двадцять годин тривала сутичка з стіхією. Понад 40 метрів пошукової лінії пройшли робітники в неможливо важких умовах. Перник, що посувався поперед, браншматки породи, трюхи підтягувалися на руках і протиснували їх під собою. Іншому, хилилися в лавиню через кожні 20 хвилин. Сил робітникам додавала свідомість, що їхні товариші живі, що вони чекать допомоги.

Про це свідчили ледь чути голоси, які долинали з обвалу, і слабий сигнальний стук по заспианих риптах.

Перехитрили стіхю, — перемінувся, наче нічого її не було, Петро Гонялов, коли минули перші хвилини радісної зустрічі з друзями.

Тепер відділка четверта, відпочивши після неспокійної зміни знову повернулася у вибій. Такі обставини кажуть гірникам, підійшли вилаток, а цього разу він став серйозною перевіркою мужності і згуртованості людей.

О. КОВАЛЕНКО, кор. РАТАУ.

Антрацит, Ворошиловградської області.

СТАНЦІЯ ПРИЗНАЧЕННЯ — СТАДІОН

ОДИН голова колгоспу сказав групкомсоргові тракторної бригади:

— Спорт — штуказна справді цікава. Але зараз мені не згаду про спартакіаду. Коли не буде чого робити в полі, тоді й можна кликати всіх на стадіон. Пожартуємо, розімінемося, якщо у тебе вже так заплановано.

А директор Гайворонського тепловозоремонтного заводу Д. А. Деркач сам прийшов перед суботником до секретаря комсомольської організації В. Гончарука (він же — інструктор по спорту):

— Оголошуй збір. Переконаний: люди найкраще гуртуються саме тут, на стадіоні. Давай спершу крос. Потім іще, іще... Щоб побачити завзятого кожного.

І вони побігли — робітники, інженери, техніки, контролери, бухгалтери, обліковці, начальники цехів, учні слюсарів. Перше коло, друге, третє... Суддя на лнії оголосив:

— Лідире майстер спорту СРСР, один із перших значківців нового комплексу ГПО Дмитро Антонович Деркач.

Так, це саме той Деркач, портрет якого красується в галереї спортивної слави біля Будинку фізкультури Гайворонського

ентузіастом — узесь актив.

Ось і тепер, коли я приїхав у Гайворон, щоб вручити наш перехідний кубок за кращу постановку роботи по впровадженню комплексу ГПО в першому кварталі року, Дмитро Антонович сказав:

— Давайте не будемо поспішати. Почекаймо хоч деночок іще — треба зібрати всіх-усіх тих, хто за службу похвали. І тих, хто ще соромиться вийти на стадіон, — хай позадзвять нашим чемпіонам і рекордсменам...

Сходились до залу по одному, побригадно. В. Гончарук показував мені кращих із краших:

— Он іде Женя Могильчак, той самий, що з Олегом Лойдою та Володею Завгороднім торік став майстром спорту з городків. Гранату він кидає за 62-метрову відмітку.

На поріг ступив молоджавий чоловік у робітничій спеці.

— Наша гордість і краса, — поспішив продовжити свій коментар Гончарук, — кращий машиніст на обкатці тепловозів, голова колективу фізкультури Леонід Кукушкін. Виконав першорозрядні нормативи з чотирьох видів спорту... А он за ним — електромонтер Володи-

Чимало попрацював інструктор по спорту разом із заводським фотографом — виготовляли фототенди і фотовітрини. Розміщено їх тут же, де й дошки показників переможців соціалістичного змагання. Цікава деталь: відбувся суботник — про нього на спеціальному стенді фоторозповідь, а поруч — фотознімки педінституту з багатоборства ГПО.

В ОНИ ВИХОДИЛИ з прохідної заводу. Найбільше їх заваляло лізюруч — на вулицю, що веде до стадіону. І голова районного спорткомітету А. Ялоза зауважив:

— Ми один раз поцікавилися, скільки їх піднялися зміни в кафе і пивну... По кухлю пива взяли двос, тридцять п'ятеро з'явилося на стадіон — це ті, хто ще не здобував чемпіонських титулів і не тренується регулярно у спортивних секціях.

А на нашій водній базі у вихідні — п'ята частина на робітників заводу, — додав голова вузлової ради «Локомотива» І. Ф. Пугач.

По черзі сідають на човни. Та ще займаються спортивним рибальством.

Звідси й інші цифри, які красномовно свідчать про активізацію спортивно-масової роботи в колективі

фізкультури. Торік кожен третій робітник тепловозоремонтного заводу став значківцем ГПО. Тут минулого року підготували трьох, майстрів спорту, 20 першорозрядників, 311 спортсменів масових розрядів. Нині на старті з багатоборства ГПО вийшов кожен четвертий робітник підприємства, 89 із них стали значківцями. А під час спартакіадних стартів 86 чоловік поновили ряди розрядників.

За активну роботу по пропаганді і введенню в дію комплексу ГПО колектив фізкультури Гайворонського тепловозоремонтного заводу нагороджено спеціальною медаллю та випелом ЦК профспілки робітників залізничного транспорту і ЦК ДСТ «Локомотив».

Голова заводу профспілки Д. М. Секлицький, підбиваючи підсумки соціалістичного змагання між цехами і відділами, бригадами, кращими за фахом, сказав:

— Була пропозиція врятувати й спортивні досягнення.

— Правильно, — вставив майстер спорту Д. А. Деркач. — Але передусім скажімо «спасибі» самі собі.

М. ШЕВЧУК.

